הכל ממירין פרק ראשון תמורה ה.

הא נמי לילקי. כלומר מינה לגאני דאמר [ד:] דהיכא דמהני [ו"] לילקי להכי קתני הכא דאינו לוקה דהא לא מהני מאי דעבד [ה] [ז] שיכול להחזירה אלא לרבא דאמר [שם] דלא מהני והאי דלקי משום דעבר אמימרא דרחמנא הכא אע"ג דלא מהני לילקי נמי משום דעבר אמימרא דרחמנא:

מיתיבי [ח]אונס שגירש אם ישראל הוא מחזיר ואינו לוקה ואי אמרת כיון דעבר אמימרא דרחמנא לקי הא נמי לילקי תיובתא דרבא אמר לך [ט] שאני התם דאמר קרא [י]כל ימיו [כ]כל ימיו בעמוד והחזיר ולאביי אי לאו דאמר רחמנא כל ימיו הוה אמינא איסורא הוא דעבד ליה אי בעי ליהדר ואי בעי לא ליהדר קמ"ל: לישנא אחרינא [כ] מיתיבי אונס שגירש אם ישראל הוא מחזיר ואינו לוקה ואם כהן הוא לוקה ואינו מחזיר קתני [כא] [ג] אם ישראל הוא מחזיר תיובתא דאביי [ד] שאני התם דרחמנא אמר כל ימיו כל ימיו בעמוד והחזיר ורבא אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא לילקי וליהדר דהוה ליה [כב] [כג] לאו גרידא דכתיב לא יוכל לשלחה אהכי כתב קרא כל ימיו לשווייה לאונס [ו] **ללא תעשה** שניתק לעשה דאין לוקין עליו והרי תורם מן הרעה על היפה דרחמנא אמר [2]מכל חלבו חלבו אין גירועין לא [ז]ותנן [2]אין תורמין מן הרעה על היפה ואם תרם תרומתו תרומה אלמא מהני תיובתא דרבא אמר לך רבא שאני התם כרבי אילעא [ח]דא"ר אילעא מנין לתורם מן הרעה על היפה שתרומתו תרומה שנאמר [3]ולא תשאו עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנו אם אינו קדוש נשיאות חטא למה מיכן לתורם מן הרעה על היפה שתרומתו תרומה ולאביי אי לאו דאמר רחמנא ולא תשאו עליו חטא ה"א הכי אמר רחמנא עביד מצוה מן המובחר ואי לא עביד חוטא לא מיקרי קמ"ל והרי ממין על שאינו מינו דאמר רחמנא [4]כל חלב [ז] יצהר ליתן חלב לזה וחלב לזה [ט]ותנן [2]אין תורמין ממין על שאינו מינו ואם תרם אין תרומתו תרומה אלמא לא מהני תיובתא דאביי אמר לך אביי שאני התם דאמר קרא ראשיתם ראשית לזה וראשית לזה [י]וכן אמר ר' אילעא [יא] ראשית ולרבא אי לאו דאמר [יב] רחמנא ראשית הוה אמינא תירוש ויצהר דכתיב בהו חלב חלב [יג] [יד] דאין תורמין מזה על זה אבל תירוש ודגן [כב] דגן ודגן דחד חלב כתיב בהו [יז] כי תרים מהאי אהאי לא [יח]לקי כתב רחמנא ראשית ליתן חלב לזה וחלב לזה ל"א הא תירוש ודגן דחד חלב כתיב בהו תרים מהאי אהאי כתב רחמנא ראשית והרי חרמים דאמר רחמנא [יט] [5]לא ימכר ולא יגאל [יח]חרמי כהנים אין [כג] [יב] [יט](פודין אותם) אלא נותנין לכהן אלמא לא מהני תיובתא דאביי אמר לך [יב] שאני התם דאמ' רחמנא [5]קודש קדשי' הוא [יד] בהווייתו יהא ולרבא

מיתיבי אונס שגירש אם ישראל הוא מחזיר ואינו לוקה. וס"ד דהשתא הא דלאינו לוקה לאו מטעם ימוקן הוא אלא משום דלא מהניא גירושין דהא צריך להחזירה ואי אמרת כיון דעבר אמימרא דרחמנא לקי הא נמי לילקי ותיובתא דרבא כשלמא לגאני ניחא דמשום הכי לא לקי דלא מהני מעשיו דה' וא"ל כיון דלא מהני גירושין ליחייב הכא עליה משום אחת אחפי' קודם חזרה וכהן נמי אמאי לוקה ואינו מחזיר הוה לן למימר דלא חל הגט כלל וי"ל דאיתקש גירושין למיתה כדאמר פרק קמא דקידושין איתקש מיתה לגירושין ה"נ איתקש גירושין למיתה מה מיתה מוליאה מרשות הבעל אף גירושין כו' ומיהו להכי לא מהני שאין שלום זה לכל ימיו שהרי הוא צריך להחזירה ולא אמיק אדעתיה עתה דכל ימיו הוי ניתוק משום דהוי נאו שקדמו עשה ומע"ה פריך לרבא כיון דלא מהני דלילקי: **אמר** לך רבא שאני התם דאמר קרא כל ימיו כל ימיו בעמוד והחזיר קאי. והוי ניתוק גמור ואין זה נאו שקדמו עשה דלהכי איצטריך כל ימיו שאין שלום זה כל ימיו וה"ק קרא לא יוכל לשלחה ואם שלחה לא יהא שלום זה כל ימיו שהרי הוא צריך להחזירה ואע"ג דאפשר להעמיד כל ימיו בלא שלום מ"מ כיון דלא כתיב לו מהיה לאמה וכתיב כל ימיו לאמר לא יוכל לשלחה שמע מינה דלניתוק נגאו כתביה דזה הכלל דכל היכא דיש הוכחה בקרא דעשה קאי אמר הנאו אין זה נאו שקדמו עשה אבל מנו מהיה לאמה בלא כל ימיו לא הוה דייק ליה בניתוק שהרי לו מהיה לאמה מיירי בלא שלום: **אם** אינו קדוש נשיאות חטא למה. וא"ת מימא דנשיאות חטא הוי משום דעבר אמימרא דרחמנא [ט]ואומר רבינו שמשון משנ"ן דה"פ אם אינו קדוש נשיאות חטא למה כתיב בלאו הכי נמי ידענו דיש בו נשיאות חטא מדכתיב מכל חלבו דמשמע חלבו אין גירועין לא [כה]: **שאני** התם דאמר קרא ראשיתם ראשית לזה וראשית לזה. וא"ת הרי גרש פ' בתרא דכתובות (דף נד:) דרש אביי הא' דרש דרשא המתם מלאשיתם [ט] **ולרבא** אי לאו דאמר רחמנא ראשיתם כו'. וא"ת והא נפרק בתרא דכתובות (שם) אמר [ט]בלא ראשיתם נמי כל משמע דגן אחד לא מצית אמרת וא"ל דהך סוגיא דהכא אתיא כמאן דאמר דראשית מעתה:

[ד:] דהיכא דמהני [ו"] לילקי להכי קתני הכא דאינו לוקה דהא לא מהני מאי דעבד [ה] [ז] שיכול להחזירה אלא לרבא דאמר [שם] דלא מהני והאי דלקי משום דעבר אמימרא דרחמנא הכא אע"ג דלא מהני לילקי נמי משום דעבר אמימרא דרחמנא הכא אע"ג דלא מהני לילקי נמי משום דעבר אמימרא דרחמנא: [יז] **לא יוכל** [ו] **לשלחה כל ימיו.** דמשמע דכל ימיו לא יוכל לשלחה דאם גירש יחזיר דכל ימיו בעמוד והחזר קאי והילכך לא עבר אמימרא דרחמנא אבל בעלמא אע"ג דלא מהני ולאי לקי דלא מהני לא מהני משום דעבר אמימרא דרחמנא: **ולאביי.** דאמר דהיכא דמהני לקי אבל אי לא מהני לא לקי לדידיה למאי איצטריך למיכתב כל ימיו לאמשמעינן דקאי בעמוד והחזר ואהכי לא לקי משום דהוי קום עשה אפי' לא כתיב כל ימיו שמעינן לדידיה דלא לקי כיון דלא מהני [ז] [ז] דיכול להחזירה: **איסורא** [ז] **הוא** [יז] **לה.** שגירשה אבל מילקא [ח] לא לקי והרשות בידו ואי בעי ליהדר ואי לא בעי לא ליהדר: **קמ"ל.** כל ימיו ולימד לך הכתוב דחובה בידו להחזירה [ט] [ט] והשתא כל ימיו בעמוד והחזר קאי והלכך לא לקי ולאו משום דהוי קום עשה: **ל"א מיובתא לאביי.** דאמר לעיל דמהני דהא חזינא הכא בלא יוכל לשלחה דלא מהני [יח] דיכול להחזירה וקשיא לאביי אבל לרבא דאמר לעיל לא מהני ולאי ניחא דהכי קתני הכא דיכול להחזירה דלא מהני. אמר לך אביי שאני התם דאמר קרא כל ימיו כלומר בעלמא מהני והכא באונס שגירש להכי [יט] מחזיר משום דכתיב כל ימיו דכל ימיו בעמוד והחזר קאי: **ורבא אמר לך.** כלומר לרבא דאמר דכל לא תעשה שבתורה לא מהני לדידיה למאי הלכתא איצטריך למיכתב כל ימיו לאמשמעינן דקאי בעמוד והחזר פשיטא דבכל דוכתא נמי שהוא לא תעשה לא מהני ומאני רבא לא כתיב כל ימיו הוה אמינא לילקי משום דעבר אמימרא דרחמנא והדר ליהדר לה שיהא מחזירה לאחר שלקה [כ]: [כא] והוה ליה אונס. כלומר להכי מיקר אדעתין דלילקי דהוי אונס [כ] דעיבר אלאו דלא יוכל לשלחה וליכא אלא לאו גרידתא להכי כתיב כל ימיו דכל ימיו בעמוד והחזר קאי דלא הוי לאו גרידתא דהא אית ביה קום עשה ולא לקי. [יא] ולהך לישנא הוא הכי דאלא"ל מענן לרבא דכל ימיו אמי לקום עשה ומאני דה דוקא לרבא אבל לאביי דקמ"ל דמהני דהוי לא בעי הכי וכי הא דלקי אבל ל"ש לפרקש"י דל"ל כ"ז והא כל ימיו אמי לגופיה לעמוד והחזר. וכ"ל דולאביי לאו קושיא אלא דכדי הגמ' הוא דלאביי לא אמי לאו דאי"ל על לא יוכל דקום עשה הוא אלא ה"ל לא כתיב כו': [יב] ר"ה ור"ל אומ. ל"ל דהוה ליה: [יא] שם ולהך. ל"ל וכקר: [יב] שם הוא הכי כולה מקרבא. ל"נ וכ"ל הוא מקבא כו' פי' דקשה לרש"י פוגים דלעיל דף ד' דקאמר לרבינו לוקה משום דגל"ש וכלפנ קמא קאמר משום דהוי קום עשה לא אפשר דכל"ל הוי כולה פוגים [יג] ר"ה גרוע לא. מל דשמעתא: [יג] ר"ה גרוע לא. מל היפה הוא לרבינו תורם. ל"ל מל היפה לרבינו תורם:

מסורת הש"ס

א) [לעיל ד:] מכות מי. ב) [ניסין ל. מכות סט]. ג) תרומות פ"ב משנה ז, ד) קדושין מו: ב"מ מ. יבמות פט: ב"ב פד: [נקמה.]. ה) תרומות פ"ב משנה ד כתובות נג: ב"מ, ו) [כתובות נד:], ז) [מלת לקי לגאונים נרוך מיקון ומי' בפרש"י דהכא ד"ה ה"נ], ח) ברכין מח:, ט) [ל"ל לכם פדיון וכ"מ מרש"י דהכא וכ"ל במשנה דברכין מח:], י) שיעקה דהוה ליה לאונס כי ל"ק, כ) נר' ל"ק ותוכרמים מזה. ל) [וש"מ מוס' קדושין מו: ד"ה מהני אתי ר"מ מ. ד"ה מ"מ נ"ל], מ) [וש"מ ביתר מיתוי מוס' כתובות נד: ד"ה מאני אמרי], נ) ר"ל כלא רחמנא דמשמע נמי לא מצית אמרת והנן מסמע כל דגן אחד ול"ל דהן וכו'. נ"ק.

הגהות הב"ח

(א) נמ' אם ישראל הוא מחזיר ואינו לוקה. אף אם אינו מחזיר נכ"ל לאביי ולפרש"י נל"ק אף לרבא וגם לפי' הוס' לא"ר בעלי ולא בעלמן (ולאביי אי לאו וכו' נ"ל ואביי הכי דקתן אלא לרבא אי לאו כו'. נ"ל ורבא ודיסיא דלעלמא נקיט): [ב] דשם דגן ודגן עד מירום ודגן נ"ב רש"ין (דגן ודגן דחד חלב וכו'. כ' מלת דגן ודגן נ"ב רש"י): [ג] שם אין פודין אותם. נ"ל אין לכם פדיון: [ד] רש"י ד"ה הא נמי נ"ל דמהני אתי לילקי. נ"ל נקי: [ה] באר"ש וכתוכרמה. נ"ל בחייב: [ו] ד"ה לא יוכל (לא יוכל לשלחה) פי' דלא אמרה תורה לגרש רק קום עשה הוא לחחזיר: [ז] ד"ה ולאביי. דיכול לחחזירה. נ"ל בחייב: [ח] ד"ה מיקמלא עבד לה. (ואי כפי לא ליהדר) [מלקי לא לקין]. אלא לא אמרה לגרש לאמתן: [ט] ד"ה קמ"ל כל ימיו. אם ישבתא כל ימיו. מן ומשמע עד הלכך יש לאמתן וה"ם דלהך לשנא כל ימיו אתי אלא דלא ליקי דבכנר המקבל דלפ אם לא כתיב כל ימיו כייתי יודע דמיר לאחזיר דלמ"ל מנין לרבא דכל ימיו אתי לקום עשה ומאני דה דוקא לרבא אבל לאביי דקמ"ל דמהני הי"מ לו בעי ויכ"ל דלקי אבל ל"ש לפרש"י דל"ל כ"ז והא כל ימיו אתי לגופיה לעמוד והחזר. וכ"ל דולאביי לאו קושיא אלא דכדי הגמ' הוא דלאביי לאו אתי לאתויי על לא יוכל דקום עשה הוא אלא ה"ל לא כתיב כו': [י] ד"ה ור"ל אומ. ל"ל דהוה ליה: [יא] שם ולהך. נ"ל וכקר: [יב] שם הוא הכי כולה מקבא. ל"נ וכ"ל הוא מקבא כו' פי' דקשה לרש"י פוגים דלעיל דף ד' דקאמר לרבינו לוקה משום דגל"ש וכלפנ קמא קאמר משום דהוי קום עשה לא אפשר דכל"ל הוי כולה פוגים: [יג] ד"ה גרוע לא. מל דשמעתא: [יג] ד"ה גרוע לא. מל היפה הוא לרבינו תורם. ל"ל מל היפה לרבינו תורם:

רבינו גרשום

ולאביי. כיון דלא אמרה בראמרן אם ישראל הוא מחזיר ואינו לוקה דחייב לחחזיר לשעמא מאי איצטריך כל ימיו איצטריך שלקה דעתך אי לאו דאמר רחמנא כל ימיו הוה אמינא כו': ל"א קתני מיהא אם ישראל הוא מחזיר ואינו לוקה לשעמא דאביי דאמר בר אביי ליהדר לשלחה אם אינו מחזיר הוה אמינא דרבא אמר לך דאמר רחמנא כל ימיו בעמוד והחזר קאי והילכך לא עבר אמימרא דרחמנא אבל בעלמא אע"ג דלא מהני ולאי לוקה משום דעבר אמימרא דרחמנא כל ימיו הוה אמינא איסורא הוא דעבד ליה אי בעי ליהדר ואי בעי לא ליהדר קמ"ל: לישנא אחרינא מיתיבי אונס שגירש אם ישראל הוא מחזיר ואינו לוקה ואם כהן הוא לוקה ואינו מחזיר קתני אם ישראל הוא מחזיר תיובתא דאביי שאני התם דרחמנא אמר כל ימיו כל ימיו בעמוד והחזיר ורבא אמר לך אי לא כתב רחמנא כל ימיו הוה אמינא לילקי וליהדר דהוה ליה לאו גרידא דכתיב לא יוכל לשלחה אהכי כתב קרא כל ימיו לשווייה לאונס ללא תעשה שניתק לעשה דאין לוקין עליו והרי תורם מן הרעה על היפה דרחמנא אמר מכל חלבו חלבו אין גירועין לא ותנן אין תורמין מן הרעה על היפה ואם תרם תרומתו תרומה אלמא מהני תיובתא דרבא אמר לך רבא שאני התם כרבי אילעא דא"ר אילעא מנין לתורם מן הרעה על היפה שתרומתו תרומה שנאמר ולא תשאו עליו חטא בהרימכם את חלבו ממנו אם אינו קדוש נשיאות חטא למה מיכן לתורם מן הרעה על היפה שתרומתו תרומה ולאביי אי לאו דאמר רחמנא ולא תשאו עליו חטא ה"א הכי אמר רחמנא עביד מצוה מן המובחר ואי לא עביד חוטא לא מיקרי קמ"ל והרי ממין על שאינו מינו דאמר רחמנא כל חלב יצהר ליתן חלב לזה וחלב לזה ותנן אין תורמין ממין על שאינו מינו ואם תרם אין תרומתו תרומה אלמא לא מהני תיובתא דאביי אמר לך אביי שאני התם דאמר קרא ראשיתם ראשית לזה וראשית לזה וכן אמר ר' אילעא ראשית ולרבא אי לאו דאמר רחמנא ראשית הוה אמינא תירוש ויצהר דכתיב בהו חלב חלב דאין תורמין מזה על זה אבל תירוש ודגן דגן ודגן דחד חלב כתיב בהו כי תרים מהאי אהאי לא לקי כתב רחמנא ראשית ליתן חלב לזה וחלב לזה ל"א הא תירוש ודגן דחד חלב כתיב בהו תרים מהאי אהאי כתב רחמנא ראשית והרי חרמים דאמר רחמנא לא ימכר ולא יגאל חרמי כהנים אין פודין אותם אלא נותנין לכהן אלמא לא מהני תיובתא דאביי אמר לך שאני התם דאמ' רחמנא קודש קדשי' הוא בהווייתו יהא ולרבא

תורה אור השלם

1. וְאֶתְכֶן הָאִישׁ הַשּׁבֵת עֲנָתָה לְאָבִי הַנַּעַר חֲמִשִּׁים כֶּסֶף וְלוֹ תִהְיֶה לְאִשָּׁה תַּחַת אֲשֶׁר עִנָּהּ לֹא יוּכַל שַׁלְּחָהּ כָּל יָמָיו. דברים כב כט
2. מִכֹּל מִתְּנֻבֹתֵיכֶם תָּרִימוּ אֶת כָּל תְּרוּמַת יְיָ מִכָּל חֶלְבּוֹ אֶת מִקְדְּשׁוֹ מִמֶּנּוּ. במדבר יח כט
3. וְלֹא תִשְׂאוּ עָלָיו חֵטְא בְּהָרִימְכֶם אֶת חֶלְבּוֹ מִמֶּנּוּ וְאֶת קֹדֶשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא תְחַלְּלוּ וְלֹא תָמוּתוּ. במדבר יח לב
4. כֹּל חֵלֶב יָצְהָר וְכֹל חֵלֶב תִּירוֹשׁ וְדָגָן רֵאשִׁיתָם אֲשֶׁר יִתְּנוּ לַיְיָ לְךָ נְתַּתִּים:
במדבר יח יב
5. אַךְ כָּל חֶרֶם אֲשֶׁר יַחֲרִם אִישׁ לַיְיָ מִכָּל אֲשֶׁר לוֹ מֵאָדָם וּבְהֵמָה וּמִשְּׂדֵה אֲחֻזָּתוֹ לֹא יִמָּכֵר וְלֹא יִגָּאֵל כָּל חֶרֶם קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הוּא לַיְיָ: ויקרא כז כח

מוסף רש"י

דאמר קרא כל ימיו. לא הוה ליה למימר אלא לא יוכל לשלחה, מלי כל ימיו, הכי קאמר לא הוה בשלשתיהם כל ימיו אלא שתיהם כל ימיו, ועל כרחך עמוד והחזר קאמר, והכי קאמר ולו תהיה לאשה אם שלחה, אלא יהו שלשתיהם לכל ימיו, הרי שעשה אחר שעבדת הלבה (מכות מז:) שכ"ד כופין אותו להחזירה ואינו לוקה על שלוחו, שנאמרו הכתוב לעשה של עמוד והחזר (ע"פ ל:). **לישן חלב לזה וחלב לזה.** סייגו תרומה ומעשר, כדכתיב (במדבר יח) בהרימכם את חלבו ממנו, וקאמר דחמנא שיהן מכל אחד מעשרותיה בפני עצמו (בכורות נב:). **ראשיתם.** סמוך לדגן הרי ראשיתם, לומר הן ראשית לכל דגן ודגן, כמלר ריקה קמח (שם נד:). **חרמי כהנים.** חרמים שהחרימם מדי לתתם לכהן, אין להם פדיון. דכתיב בכל הכתוב יש לסס פדיון, אלמדעתא דהכי אמרמינהו, דהיא אין ראוי לבדק הבית אלא מעות (ערכין כח:).

שיטה מקובצת

ג) לך רבא שאני: ד) לישנא אחרינא. דהו ל"א שהחב רש"י בקצת ספרים איתא ובקצת ליתיה ה"ג ל"א היובתא לאביי דאמר לעיל אי עביד מהני והא קתני כו' אלמא לא מהני כו' ולרבא דאמר לא מהני אמאי איצטריך כל ימיו לאשמעינן דלא מהני אמר לך אי לאו כל ימיו. גליון: ג) קתני מיהת אם: ד) דאביי אמר לך אביי שאני: ה) ליה אונס לאו: ו) לאונס לאו שניתק לעשה: ז) חלב הכל חלב וגו' ליתן. תיבת יצהר נמחק: ח) אלעי' ראשיתם ראשית לזה וראשית לזה ולרבא אי לאו ראשית. תיבות דאמר רחמנא נמחק: ט) חלב הוא ראין: י) כתיב בהו תרים מהאי אהאי כתב רחמנא ראשיתם ליתן ראשית לזה וראשית לזה ומתיבת ל"א עד תיבת והרי חרמים מוקף בח"ל להורות כי ראוי למחקו: יא) רחמנא כל חרם אשר יחרם לה' מכל אשר לו (עד) מאדם ובהמה ומשדה אחוזתו לא: יב) אין להן פדיון אלא נותנין לכהנים אלמא כו'. ה"ג בערכין חרמי כהנים אין להן פדיון ול"ל אין פדיין דא"ב (לא) מוכח דלא מהני. תוס': יג) לך אביי שאני: יד) בהווייתו יהא. דשינה עליו הכתוב לעכב. תוס': טו) דמהני לקי להכי: טז) עבד ליה כל ימיו שלא יוכל: יז) עבד ליה שגירשה כו' לקי והרשות בידו: יח) דהשתא כל אות ר' מחוק: יט) להכי לא מהני משום: כ) אונס לאו גרידא דעובר: כא) מה"ד מן המובחר לתרום של היפה הס"ד: כב) דגן וכלולו מיני: כג) בהווייתו יהא שאינו: כד) וא"ת לרבא דאמר לא מהני אפילו ריח הגנו לא יהא כו וצ"ל דודאי ידע קרא כל ימיו בעמוד והחזור קאי שהגנו חל וצריך להחזיר אבל לא היה סבור דקרינן ליה ניתוק לעשה פרלא כתיב לא יוכל לשלחה ואם שלח יחזיר דאע"ה פריך לרבא ליקלי ומשני דהשיב לניתוק ותימה לרבא חיקשי מכהן שאין מחזיר וא"כ לימא דהגנו לא מהני כיון שעבר לאו דלא יוכל לשלחה (ולא) [ולמה לא] יחזיר מצינו למיפר דלתשקנא דאמר בעמוד והחזור גלי קרא דהגנו חל בכל מקום. גליון ע"כ: כה) אלא דאמר אחי לומר דהא אם תרם (אין) [יש] עליו חטא גדול משאר עוברי אמאי דאמר רחמנא משום דאדבר מעשיו ומכאן יש להרץ אמאי לא פריך משלא מן המקוף דרחמנא אמר לתרום מן המקוף ואם תרם מהני כדפיסה ממה דאמר [ב"ס דף לח ע"א] שמא עשאן תרומה ומעשר [על מקום אחר] ר"ל דכי היכי דלא תשא עליו חטא קאי על חלבו כמר כן [על] ממנו קאי לא תשא מן [המחובר] [המוקף] ועל תרוייהו קאי אם אינו קדוש נשיאות חטא למה דתרוייהו כתיב בההוא קרא:

עין משפט נר מצוה

לג א מיי' פ"ט מהל' נערה מתולה הל"ז:
לד ב מיי' פ"ט מהל' תרומות הל"ג [נמוס"ש יו"ד סימן שלא סעיף נג]:
לה ג מיי' שם הל"ב [טוש"ע שם]:
לו ד מיי' פ"ז מהל' ערכין הל"ד:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com